

Ellinger: Det ærede Medlem har utrykkelig i det, jeg læste op før, talt om, hvor ringe Indflydelse, han har øvet, at han ikke her paa Rigsdagen har blandet sig i, hvad der er foregaaet i denne Sag, uden for saa vidt han naturligvis har stemt for de Forslag, som have foreligget. Dette er ikke rigtigt, og det er bevist, at det ikke er rigtigt.

K. M. Klausen: Jeg havde ikke tænkt, at Forhandlingerne om Hvide Sande skulde genoptages i Dag, men da den ærede Mindretalsordfører (P. Th. Nielsen) har udtalt sig ret udæskende overfor os, finder jeg mig nødsaget til at gøre nogle Bemærkninger. Den ærede Ordfører sagde, at det, der er vedtaget i Gaar, var imod Befolkningens Interesse. Det passer ikke. Der ligger her paa Rigsdagen en Adresse til Regering og Rigsdag; den er underskrevet af Beboere af 66 Byer, liggende ved den sydlige og sydøstlige Del af Ringkøbing Fjord; der er 834 Beboere, som have underskrevet denne Adresse. Den er altsaa ikke fremkommen fra et enkelt Sted, men fra hele den udstrakte Egn, som ligger omkring Ringkøbing Fjord. Og det, man i denne Adresse kræver, er, at man vil have Hvide Sande lukket; man siger utrykkeligt i Adressen, at man vil ikke have Hvide Sande sikret, saaledes som Mindretallet har foreslaaet; nej, man kræver utrykkelig Hvide Sande lukket. Den anden Adresse, der ogsaa ligger her paa Rigsdagens Bord, siger det endnu stærkere, den bruger Udtrykket: Vi anraabe Lovgivningsmagten om at lukke Hvide Sande! Derfor har den ærede Ordfører ingen som helst Ret til at sige, at det, vi vedtog i Gaar, skulde være stridende mod Befolkningens Interesse; det, som blev vedtaget i Gaar, er netop det, som Befolkningen selv har krævet.

Saa siger det ærede Medlem (P. Th. Nielsen), at han har Sagkundskaben paa sin Side. Vi kunne med lige saa stor Ret sige, at vi ogsaa have Sagkundskaben paa vor Side. Der staar i denne Sag Sagkundskab mod Sagkundskab, og vi have lige saa stor Ret til at paaberaabe os Sagkundskaben som det ærede Medlem. Saa siger den ærede Ordfører, at han vil fralægge sig Ansvar i denne Sag. Det er ofte saaledes, at jo større Skyld man har, desto mere ivrig er man for at ville fralægge sig Ansvar. Hvem er det, der staar med det store Ansvar i denne Sag? Det er den ærede Ordfører og hans Parti? Det var de Herrers Letsindighed i 1908, som har

ført os ind i alle de Ulykker, det var de Herrers vovelige Forsøg, som gør, at Staten nu maa betale alle de Penge, som det vil komme til at koste. Det er de Herrere, som have det store Ansvar for det Tab af Værdier, som er sket gennem de gentagne Oversvømmelser, der ere foregaaede derovre. Nej, de Herrere kunne ikke vælge Ansvaret fra sig, det er dem, som have det største Ansvar i denne Sag, og særlig deres Minister bærer et meget stort Ansvar i denne Sag paa Grund af den Sendrægtighed, hvormed han har handlet. Havde Ministeren været opmærksom i denne Sag, fulgt denne Sag og var kommen frem med Forslag for længe siden, da vilde vi have kunnet fylde Løbet langt billigere, end Tilfældet er nu. Denne Sendrægtighed fra Ministerens Side kommer til at koste Statskassen flere Hundrede Tusinde Kroner. Og hvem var det saa, som maatte rejse Sagen her, da den endelig skulde frem? Det var Socialdemokratiet, som i Finansudvalget krævede denne Sag frem til Forhandling med Ministeren og senere bragte Sagen frem til Behandling her i Januar Maaned.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) mente, at de store Udgifter, som denne Sag vilde medføre, kunde dækkes ved, at man tog de Penge, som man ellers vilde give til Oprettelse af Husmandsbrug. I Gaar fulgtes vi ad, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds og Socialdemokratiet, men i Dag skilles vore Veje, nu er det Følgeskab forbi. Vi staa ganske vist enige i dette Spørgsmaal, men naar det er ad de Veje, det ærede Medlem vil have disse Tab dækkede, saa maa vi tage bestemt Afstand, saa kunne vi ikke følges ad længere. Men det er jo ikke andet, end hvad der er almindeligt i Højres Politik, at det er de smaa i Samfundet, der skulle bære Udgifterne og Byrderne ved de Letsindigheder, som andre begaa. Nej, skulde man tage Pengene et andet Sted, saa vilde jeg f. Eks. nævne de unyttige Millioner, som kastes ud til Befæstning her i Øresund; der var der Penge til at lave den Befæstning, som er nødvendig øvre ved Ringkøbing Fjord, saaledes at man kunde sikre Landboernes Ejendomme og Liv derovre. Det var sikkert en god Vej at tage Pengene paa denne Maade, men den anden maa vi bestemt tage Afstand fra.

Jeg vil udtale, hvad jeg udtalte, første Gang jeg havde Ordet ved Sagens anden Behandling, at fra Socialdemokratiets Side